

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie wniesione w dniu 24 lutego 2021 r. przez Cinkciarz.pl sp. z o.o. od wyroku Sądu dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-665/19, Cinkciarz.pl/ EUIPO

(Sprawa C-114/21 P)

(2021/C 368/03)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Przedstawiciele: E. Skrzydło-Tefelska, radca prawny, K. Gajek, adwokat, M. Żuk, radca prawny)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2021 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) nie przyjął odwołania do rozpoznania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd (Bułgaria) w dniu 17 czerwca 2021 r. – „TBI Bank” EAD

(Sprawa C-379/21)

(2021/C 368/04)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca w postępowaniu głównym: „TBI Bank” EAD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że w wypadkach postępowania, w których dłużnik nie uczestniczy do chwili wydania orzeczenia sądu dotyczącego niezwłocznej płatności, sąd krajowy ma obowiązek rozpatrzenia z urzędu nieuczciwego charakteru warunku umownego – w tym jeśli jedynie powziął wątpliwość w tym względzie – i odstąpienia od jego stosowania?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy sąd krajowy powinien w całości odmówić wydania orzeczenia nakazującego niezwłoczną płatność, gdy wyłącznie część roszczenia opiera się na prawdopodobnie nieuczciwym warunku umownym określającym wysokość wierzytelności, w tym w wypadkach, gdy w postępowaniach, w których dłużnik nie uczestniczy do chwili wydania orzeczenia sądu dotyczącego niezwłocznej płatności, nie można ustalić konkretnej wysokości wszystkich elementów wierzytelności określonych na podstawie warunków umownych, co do których nie ma wątpliwości, że nie są nieuczciwe?

- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, lecz odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy sąd krajowy ma obowiązek częściowo odmówić wydania orzeczenia nakazującego zapłatę – w odniesieniu do części roszczenia, która opiera się na nieuczciwym warunku umownym?
- 4) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy sąd krajowy powinien z urzędu – i na jakich warunkach – uwzględnić skutki związane z nieuczciwym charakterem warunku umownego, gdy istnieją dane dotyczące płatności dokonanych na podstawie tego warunku, w tym dokonać potrącenia z innymi nieopłaconymi zobowiązaniami umownymi, co przewidziano w innych podobnych wypadkach określonych w prawie krajowym?
- 5) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania od drugiego do czwartego, czy sąd krajowy jest związany wskazówkami sądu wyższej instancji, które zgodnie z prawem krajowym są wiążące dla kontrolowanej instancji – lecz które to wskazówki nie uwzględniają skutków związanych z nieuczciwym charakterem warunku umownego zawartego w umowie konsumenckiej?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy)
w dniu 25 czerwca 2021 r. – ADPA European Independent Automotive Data Publishers Association
internationale Vereinigung ohne Gewinnerzielungsabsicht – IvoG – belgischen Rechts
i Gesamtverband Autoteile-Handel e.V. / Automobiles PEUGEOT SA i PSA Automobiles SA**

(Sprawa C-390/21)

(2021/C 368/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ADPA European Independent Automotive Data Publishers Association internationale Vereinigung ohne Gewinnerzielungsabsicht – IvoG – belgischen Rechts i Gesamtverband Autoteile-Handel e.V.

Strona pozwana: Automobiles PEUGEOT SA i PSA Automobiles SA

Pytania prejudycjalne

1. Czy przepisy rozdziału XIV rozporządzenia (UE) 2018/858 (¹) (art. 61 i nast. wraz z załącznikiem X) mają zastosowanie również do takich modeli pojazdów, które zostały objęte homologacją typu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 715/2007 (²) po raz pierwszy już przed dniem 1 września 2020 r.?

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na to pytanie, dodatkowo:

Czy w odniesieniu do tych „pojazdów wycofanych z eksploatacji” ma nadal zastosowanie rozdział III rozporządzenia nr 715/2007, a do obliczania opłat w szczególności art. 7 rozporządzenia (WE) nr 715/2007?

2. Czy pojęcie „dostępu” do wymienionych informacji, który powinni zapewnić producenci zgodnie z art. 61 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/858, obejmuje uprawnienie wydawców informacji technicznych, o których mowa w art. 3 pkt 45 rozporządzenia (UE) 2018/858, do wykorzystywania tych informacji do działań związanych z ich działalnością w łańcuchu dostaw na rynku wtórnym, czy też dla takiego wykorzystywania konieczna jest odrębna umowa licencyjna na korzystanie i ponowne wydanie, która nie podlega wówczas art. 63 rozporządzenia (UE) 2018/858 w zakresie wynagrodzenia żądanego przez producenta?

Jeżeli należy udzielić odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie prejudycjalne i rozdział III rozporządzenia (WE) nr 715/2007 ma zastosowanie do pojazdów wycofanych z eksploatacji, dodatkowo: